

[Viola Nørlov.]

på sin plads, at disse oplysninger gives, for mange husmødre tænker måske ikke på, at nu er vi i en tid, hvor der ikke er mange C-vitaminer i kartoflerne.

Og så to ord til det ærede medlem fru Erna Sørensen, der sagde, at forbrugerrådet havde sin berettigelse, dengang der var erstatningsvarer, men nu er det altså passé, for nu er de rigtige varer fremme, og nu er det konkurrencen, der råder, og husmødrene er så dygtige, at de godt selv kan se, hvad der er det bedste. Ja, gid det var så vel, men tag blot en eneste lille ting som skotøj. Man skal være meget, meget kyndig for at vide, hvad det er for en kvalitet sko, man køber, og det er der, jeg mener forbrugerrådet har sin store værdi, når vi kan få fabrikanten, der kender materialerne og ved, hvordan de forarbejdes, til at give en garanti for, at disse materialer og denne forarbejdningsmetode er nedlagt i denne sko, så ved forbrugeren, hvad han får for sine penge.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, at retsforbundet altid har anvist vej til dækning af de udgifter, vi er gået ind for.

Hvad angår det forbrugerråd, som man taler så meget om, vil jeg sige, at det bedste forbrugerråd, man har, det er købmanden, der sælger varen; han giver forbrugeren det rette råd om de varer, han køber, han ved, hvad varerne er værd, han kan vejlede både husmødre, der køber madvarer, og husmødre, der køber klæder. Det kan man overhovedet ikke lære gennem nogen vejledning fra et eller andet kontor, hvor der sidder nogle kontorister, som sender papirer og tryksager ud til de husmødre, der gider læse dem. Nej, det kan læres i forretningerne, af de husmødre, som finder ud af, hvilke forretninger der er tillidvækkende, og hvilke købmænd der giver den gode service. Vender vi os bort fra købmændene, der skal skaffe de rigtige varer til forbrugere, og vender os til et kontor, der skal vejlede, så tror jeg, vi får ringere varer til forbrugere, end vi får i dag.

(Kort bemærkning).

Petra Petersen: Jeg vil kun bede det ærede medlem fru Viola Nørlov ikke misforstå

mig. Jeg synes, det er udmærket, at man lærer befolkningen at bruge karse, persille og så meget andet. Det, jeg ville fremhæve var kun, at man skal være varsom med at lade alt være godt udadtil og dårligt indadtil. Vi har det meget ofte sådan her i landet, at vi er tilbøjelige til at sige: se, vi har det og det, medens vi i realiteten har meget, der er ringe; når man kommer til sagens kerne, viser det sig, at der er meget, der er galt. Det er udmærket med statens husholdningsråd, der siger, at vi skal spise karse og persille og så meget andet, men vi skal også have midler til at købe karsen for. Det var blot det, jeg ville sige.

(Kort bemærkning).

Viola Nørlov: Det ærede medlem fru Petra Petersens sidste bemærkninger er jeg helt enig i.

Det ærede medlem hr. Tholstrup sagde, at vejledning kan man få hos købmanden. Nej, vi skal højere op, vi skal helt op til de folk, der ved, hvad der er i varerne, netop til fabrikanterne, for de kan med bestemtthed sige, at der er det og det i dem, og når de er gået ind for det med et stempel, så ved de, at det hæfter de for.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Stemplede varer med godkendelse medfører standardisering af varerne, og standardisering vil altid ske på et lavt niveau, fordi man skal have så meget med som muligt og der derfor ikke bliver mulighed for at finde frem til de virkelige kvalitetsvarer. Det opnår man kun ved den frie konkurrence, ved at finde de dygtigste købmænd, der forstår sig på at handle.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Viola Nørlov: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.